

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 655/2022-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou Líška & Partners s. r. o., Brezová 10, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ján Líška, proti postupu Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43 Em 6/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 43 Em 6/2020 **boli porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Košice II **prikazuje** v konaní sp. zn. 43 Em 6/2020 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadostučinenie **1 000 eur**, ktoré **je** Okresný súd Košice II **povinný** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Košice II **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **410,26 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 28. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 43 Em 6/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“). Navrhuje v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prieťahov a domáha sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 15 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 655/2022-19 z 1. decembra 2022 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Predmetom napadnutého konania je návrh sťažovateľky na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých. Sťažovateľka sa podaním okresnému súdu doručeným 30. októbra 2020 domáha výkonu rozhodnutia – rozsudku Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 21 CoP 21/2020-857 z 25. júna 2020 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) týkajúceho sa úpravy styku otca s maloletými deťmi. Dôvodom iniciovania tohto napadnutého konania bolo podľa sťažovateľky sústavné porušovanie styku otca s maloletými deťmi, ako aj neprimeraný psychický nátlak otca na maloleté deti, resp. nerešpektovanie rozsudku krajského súdu zo strany otca maloletých (sťažovateľka následne v ústavnej sťažnosti opísala skutkový stav týkajúci sa ňou tvrdeného nerešpektovania rozsudku krajského súdu zo strany otca maloletých, pozn.). Uviedla, že vo veci podala aj niekoľko trestných oznámení. Napadnuté konanie podľa nej nie je skutkovo ani právne zložité.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka namieta primárne nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní. Argumentuje tým, že v napadnutom konaní neboli počas obdobia dvoch rokov vykonané žiadne úkony smerujúce k vyriešeniu veci. Dodala, že okresný súd okrem preposielania podaní účastníkov konania vo veci nevykonal žiadny úkon, ktorý by smeroval k zjednaniu nápravy. Má za to, že okresný súd v danej veci len vyčkáva a situáciu napriek jej vážnosti a bezprostrednému ohrozeniu psychického vývoja maloletých detí nerieši. Poukázala na to, že stav je o to závažnejší, že ide o konanie, ktorým sa má zabezpečiť ochrana maloletých detí, keď je zásadnou práve včasnosť prijatých opatrení.

III.

Vyjadrenie okresného súdu, replika sťažovateľky a prehľad procesných úkonov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

4. Ústavný súd si už v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti od okresného súdu vyžiadal aj jeho vyjadrenie k samotnej ústavnej sťažnosti. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 Spr V 819/2022 doručenom ústavnému súdu 16. novembra 2022 po uvedení prehľadu doteraz vykonaných procesných úkonov v napadnutom konaní v podstatnom uviedol, že od mája roku 2021 je potrebné pripustiť vznik prieťahov v dôsledku toho, že od uvedeného obdobia neboli vo veci vykonané žiadne úkony. Argumentoval tým, že príčinou vzniku prieťahov aj v tomto

napadnutom konaní je celkový nepriaznivý stav na okresnom súde. Poukázal na to, že okresný súd je jedným z najväčších súdov prvej inštancie v Slovenskej republike vrátane registrových súdov v obvode krajských súdov, a to nielen z hľadiska počtu sudcov a zamestnancov okresného súdu, ale aj pokiaľ ide o jeho zaťaženosť v jednotlivých hlavných agendách. Dodal, že je súdom s najväčším počtom nápadu nových vecí v obvode Krajského súdu v Košiciach, a to od roku 2010 až do súčasnosti, avšak zároveň patrí aj k súdom s najväčším počtom rozhodnutých vecí v hlavných agendách. V ďalšej časti vyjadrenia sa pomerne obsérne venoval opisu personálneho stavu a ne/obsadenosti okresného súdu sudcami, ako aj následnou nutnosťou prerozdelenia, a to aj opakovaného, spisov medzi aktívnych sudcov. Poukázal tiež na to, že od marca roku 2020 až do apríla roku 2021 a následne od novembra roku 2021 do marca roku 2022 súdy len s ťažkosťami zabezpečovali aspoň základný chod, pričom v podmienkach okresného súdu pandemická situácia výrazným spôsobom ovplyvnila plynulosť súdnych konaní, čo sa prejavilo na vzniku prietáhov.

4.1. Okresný súd sa vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 Spr V 949/2022 (po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, pozn.) doručenom ústavnému súdu 10. januára 2023 v celom rozsahu odvolal na svoje vyjadrenie ústavnému súdu doručené pred predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti.

III.2. Replika sťažovateľky:

5. Sťažovateľke bola výzvou ústavného súdu zo 16. januára 2023 daná možnosť vyjadriť sa k stanovisku okresného súdu sp. zn. 1 Spr V 949/2022 doručenému ústavnému súdu 10. januára 2023. Predmetná výzva ústavného súdu bola riadne doručená 16. januára 2023. Sťažovateľka v lehote 10 dní stanovenej ústavným súdom požadované stanovisko nezaslala, čím nevyužila právo vyjadriť sa.

III.3. Prehľad procesných úkonov:

6. Ústavný súd z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu zistil, že návrh na začatie konania (návrh na výkon rozhodnutia, pozn.) bol sťažovateľkou okresnému súdu doručený 30. októbra 2020. Okresný súd uznesením č. k. 43 Em 6/2020-30 z 15. decembra 2020 ustanovil kolízneho opatrovníka pre zastupovanie maloletých detí v napadnutom konaní, zároveň bol kolízny opatrovník požiadaný o prešetrenie pomerov a predmetné uznesenie bolo zaslané obom rodičom. Otcovi maloletých detí bol tiež zaslaný na vyjadrenie aj návrh sťažovateľky na začatie konania. Vyjadrenie otca maloletých bolo na okresnom súde doručené 23. marca 2021 a 7. apríla 2021 bolo toto vyjadrenie zaslané na vyjadrenie sťažovateľke a kolíznemu opatrovníkovi (sťažovateľka sa k nemu vyjadrila podaním okresnému súdu doručeným 23. apríla 2021, pozn.). Okresnému súdu bolo 9. apríla 2021 doručené ďalšie vyjadrenie otca maloletých a 14. apríla 2021 otec maloletých doručil návrh na úpravu styku s maloletými dohodou. Tento návrh okresný súd zaslal 7. mája 2021 sťažovateľke a kolíznemu opatrovníkovi na vyjadrenie (sťažovateľka sa k nemu vyjadrila podaním okresnému súdu doručeným 27. mája 2021, pozn.).

6.1. Overovaním aktuálneho stavu ústavnou sťažnosťou napadnutého konania ústavným súdom dopytom na Informačnom centre okresného súdu bolo zistené, že v napadnutom konaní boli v priebehu mesiaca január 2023 zo strany okresného súdu vykonané procesné úkony, a to zaslanie žiadosti o súčinnosť Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Košice o prešetrenie pomerov a zaslanie

žiadosti Okresnému súdu Vranov nad Topľou o zaslanie rozsudku vo veci sp. zn. 6 P 2/2018. Rozhodnutie vo veci vydané nebolo.

7. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov konania a okresným súdom zaslaného prehľadu procesných úkonov okresného súdu v napadnutom konaní je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 34/2022).

10. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu s účinnosťou od 1. júla 2016 aj vo vzťahu k výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých vyplýva z Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), najmä z jeho čl. 5 ods. 2 a čl. 12. Podľa čl. 5 ods. 2 CMP súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednania a rozhodnutia veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Podľa čl. 12 CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

11. Úlohou ústavného súdu bolo v danom prípade posúdiť, či v napadnutom konaní došlo k vzniku prietáhov, či ich vznik bol spôsobený primárne postupom okresného súdu alebo na ich vznik mal vplyv aj postup samotnej sťažovateľky, ako aj to, aký vplyv na priebeh napadnutého konania mala povaha veci.

12. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých tvorí štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov, pričom napriek špecifickej povahe takéhoto konania vyžadujúcej citlivý prístup orgánov verejnej moci ho v zásade nemožno považovať za zložitú vec. Zložitost' veci preto ústavný súd nepovažuje za skutočnosť, ktorá by podstatnou mierou prispela k celkovej doterajšej dĺžke napadnutého konania.

13. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľky, ústavný súd konštatuje, že na strane sťažovateľky nezaznamenal žiadne obštrukčné správanie, ktoré by malo za následok predlžovanie napadnutého konania. Z obsahu súdneho spisu okresného súdu (resp. okresným súdom zaslaného prehľadu procesných úkonov, pozn.) vyplýva, že sťažovateľka riadne a v primeranej

lehote reagovala na výzvy okresného súdu na podanie vyjadrenia k podaniu otca maloletých, ako aj k jeho návrhu na úpravu styku s maloletými.

14. K tretiemu kritériu, a to postupu okresného súdu, je potrebné uviesť, že po preštudovaní okresným súdom predloženého spisového materiálu (vychádzajúc tiež z okresným súdom predloženej chronológie procesných úkonov v napadnutom konaní, pozn.) ústavný súd v napadnutom konaní jednoznačne identifikoval primárne nečinnosť okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na vyjadrenie samotného okresného súdu, ktorý sám konštatoval priet'ahy (v dôsledku jeho úplnej nečinnosti, pozn.) v období od 27. mája 2021 (keď sťažovateľka okresnému súdu doručila vyjadrenie k návrhu otca maloletých na úpravu styku, pozn.) až do podania ústavnej sťažnosti sťažovateľky, resp. až do januára tohto roku (ako to vyplýva z bodu 6.1. tohto nálezu, pozn.), celkovo teda počas obdobia 1 roka a 7 mesiacov.

15. Z predloženého súdneho spisu (ako aj chronológie procesných úkonov okresného súdu, pozn.) zároveň vyplýva, že už uvedené obdobie absolútnej nečinnosti okresného súdu „pokrýva“ významnú časť z doterajšej celkovej dĺžky napadnutého konania [ktoré od doručenia návrhu sťažovateľky na začatie konania (návrhu na výkon rozhodnutia, pozn.) 30. októbra 2020 trvá približne 2 roky a 3 mesiace]. Počas doterajšieho trvania napadnutého konania navyše okresný súd vo veci v zásade nevykonával úkony, ktoré by viedli k meritórnemu rozhodnutiu. Na tomto mieste ústavný súd zdôrazňuje, že postup súdu spočívajúci len v samotnom vykonaní rôznych úkonov, ktoré však nevedú k meritórnemu ukončeniu sporu, nie je možné považovať za postup efektívny, sledujúci odstránenie stavu právnej neistoty (m. m. I. ÚS 109/2021).

15.1. S poukazom na okresným súdom uvádzané personálne aspekty v spojení s množstvom agendy, ktorú musí okresný súd a zákonný sudca riešiť, ako aj so špecifickým postavením okresného súdu (pokiaľ ide o ním rozhodovanú agendu, pozn.) ústavný súd v zmysle už svojej konštantnej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že si štát a najmä prostredníctvom ministerstva spravodlivosti túto úlohu neplní, v žiadnom prípade nesmie byť na ujmu právam účastníkov konania, v tomto prípade sťažovateľky. Ústavný súd zdôrazňuje, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné súdy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu spôsobené zlou organizáciou práce.

15.2. V súvislosti s argumentáciou okresného súdu týkajúcou sa období, počas ktorých okresný súd (tak ako aj iné súdy, pozn.) v dôsledku obmedzení v súvislosti s objektívnou skutočnosťou (predchádzanie šírenia ochorenia COVID-19, pozn.) nemohol v plnom rozsahu vykonávať svoju činnosť, ústavný súd dodáva, že v rozhodnom období (primárne počas roku 2021, pozn.) zaiste prihliadol aj na túto okolnosť, avšak na strane druhej, v zásade počas takmer celého roka 2022 okresnému súdu nič nebránilo (žiadne obmedzenia, pozn.), aby – najmä s poukazom na predmet napadnutého konania, vo veci urýchlene konal a rozhodol. Okresný súd však napriek tomu ostal vo veci úplne nečinný, preto ani túto okolnosť (preventívne opatrenia proti ochoreniu COVID-19, pozn.) už ústavný súd v okolnostiach danej veci nevyhodnotil ako okolnosť, ktorá by bola spôsobiteľou okresný súd exkulovať zo zodpovednosti za existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní.

16. Po zhodnotení všetkých okolností ústavný súd dospel v danom prípade k jednoznačnému záveru, že napadnuté konanie trpí priet'ahmi. Priet'ahy idú primárne na vrub postupu okresného

súdu, a to v dôsledku jeho (v rozhodnom období, pozn.) úplnej nečinnosti. Na tomto závere nič nemení ani to, že po podaní ústavnej sťažnosti okresný súd v mesiaci január roku 2023 vykonal dva procesné úkony (zaslanie žiadostí o súčinnosť, ako to vyplýva z bodu 6.1. tohto nálezu, pozn.). Okresný súd však nepostupoval v napadnutom konaní v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho rozhodnutia veci, prihliadnuc najmä na predmet napadnutého konania (návrh na výkon rozhodnutia týkajúci sa úpravy styku s maloletými deťmi, pozn.).

17. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní boli porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadosťučinenie

18. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd po prijatí rozhodnutia o porušení namietaných práv prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, okresnému súdu prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza (bod 2 výroku nálezu).

19. Keďže ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli porušené, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľka požadovala priznanie zadosťučinenia vo výške 15 000 eur. Uvedené odôvodňovala primárne poukazom na úplnú nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní, v dôsledku ktorej podľa sťažovateľky došlo k závažným zásahom nielen do jej práv, ale predovšetkým do práv maloletých detí, ktoré sú podľa názoru sťažovateľky neustále vystavované neprimeranému psychickému tlaku zo strany ich otca, pričom nečinnosť okresného súdu má posilňovať jeho cielené konanie v rozpore so súdnym rozhodnutím.

20. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

21. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na tieto základné okolnosti. Prvou je zohľadnenie celkovej doterajšej dĺžky úplnej nečinnosti okresného súdu

(1 rok a 7 mesiacov), čo predstavuje viac ako polovicu celkovej doterajšej dĺžky napadnutého konania (približne 2 roky a 3 mesiace, pozn.). Druhým zásadným faktorom je predmet napadnutého konania (návrh na výkon rozhodnutia týkajúci sa úpravy styku s maloletými deťmi, pozn.), ktorý sám osebe od okresného súdu vyžaduje urýchlené konanie a rozhodnutie vo veci. Ústavný súd však prihliadol aj na to, že okresný súd už toho času vo veci vykonal ďalšie procesné úkony. Zohľadniac uvedené, ako aj skutočnosť, že stav právnej neistoty sťažovateľky trvá, ústavný súd rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia sťažovateľke v sume 1 000 eur (bod 3 výroku nálezu).

22. Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovел tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 410,26 eur (bod 4 výroku nálezu).

24. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Celkovo sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov v sume 410,26 eur.

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 2. februára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu